

NAKC Kampeerweek Camping Erve Wezenberg

Van 29 mei tot 9 juni 2025 (de 181^e week van de club)

Nationaal Landschap Noordoost Twente

Het Nationaal Landschap Noordoost Twente ligt in de driehoek Ootmarsum, Oldenzaal en Bad Bentheim, een gebied waar de club al meerdere keren is neergestreken. Wat hier allemaal valt te beleven verveelt eigenlijk nooit. Twente kent een rijke geschiedenis welke zich in Ootmarsum bijvoorbeeld zo mooi vertaalt in een stadje met veel Middeleeuws Erfgoed. De plaatselijke VVV geeft o.a. een boekje uit, het *Othmanspad* waarin over de belangrijkste gebouwen en straatjes wordt verteld hoe ze zijn ontstaan en wat hun functie is of is geweest. En Ootmarsum maar ook de naaste omgeving kent een aantal leuke musea waar velen van ons dan ook naartoe zijn geweest.

Camping Erve Wezenberg

En weer werden we verrast door een bijzonder mooie camping, gelegen in het Dinkelland welke zich qua indeling en ligging toch wel onderscheidt van veel andere campings. Zonder overigens die andere tekort te doen want we worden zelden teleurgesteld in de campings welke wij jaarlijks bezoeken.

Zowel de ligging aan de Rammelbeek als de vormgeving en indeling maakte ons verblijf tot een bijzondere belevenis. De familie Niehof doet er echt alles aan om je als kampeerder welkom te doen voelen en je te verwennen met een koelkast met gebak waarop je jezelf kunt trakteren en maaltijden, dit alles tegen een prettige prijs plus de nodige boerderij producten. Voor de camping dan ook niets dan lof ook voor de prima faciliteiten en het schone sanitair.

De familie Niehof heette alle gasten de eerste dag welkom met een kop koffie of thee met zelfgemaakte cake. De camping was een goeie uitvalsbasis voor de vele fietstochten en tripjes welke we konden maken waar we dan ook dankbaar gebruik van hebben gemaakt.

De coördinatie was deze keer in handen van Els en José die duidelijk even hun weg moesten vinden in het behoorlijk verspreid staan van alle deelnemers over deze qua oppervlak flinke camping. Maar het was weer dik voor mekaar dus onze complimenten namens de hele groep.

Veel van wat we deze weken zagen en beleefden deed mij denken aan de kampeerweek in Mander in 2021 maar door de ligging van de camping waren de ervaringen toch weer totaal anders. Natuurlijk ook omdat de samenstelling van de groep verschilde van die uit 2021 en we in kleine groepjes verspreid stonden over de hele camping. Dit zien we eigenlijk niet zo graag want het zorgde voor een wat andere dynamiek tussen de deelnemers onderling. Gelukkig zorgde het samenkomen om 10 uur 's ochtends en 5 uur 's middags ervoor dat we ons als deelnemers toch met elkaar verbonden bleven voelen.

Het leuke van dit soort samenkomsten is ook dat er soms bijzondere verhalen loskomen waaronder die over in de woonkamer losvliegende vleermuizen in de gordijnen (Henk) en een mol in huis die uiteindelijk na de jacht erop helaas het loodje bleek te hebben gelegd (José), het was altijd een gezellige boel. Lotje, de hond van Letje kreeg op enig moment van Nelly zelfs het advies eens naar Specsavers te gaan want Lotje was, geheel tegen haar gewoonte in even bij de verkeerde gaan zitten. Dat was dus lachen geblazen.

Wat beslist niet onvermeld mag blijven is de aanwezigheid aan de rand van de camping van de **wielewaal**, een felgele vogel met een rode snavel en zwarte zijanten aan de vleugels en een heel specifiek geluid wat we allemaal nog wel kennen uit onze jeugd: **duudeljoho klinkt zijn lied, duudeljoho klinkt zijn lied, duudeljo en anders niet**. Helaas geldt ook voor deze vogel dat hun habitat steeds verder slinkt en de aantallen drastisch zijn afgenomen o.a. door de intensieve veehouderij en de verschraving van de begroeiing van het landschap en ontbossing.

Wat hebben we zoal ondernomen

Omdat de groep zo'n 19 mensen omvatte en we verspreid stonden over de camping viel deze bijna automatisch dagelijks uiteen in veel verschillende kleine groepjes waardoor het moeilijk is om een samenvattend verhaal te maken van wat we zoal beleefd hebben. Dus pik ik er een paar uit waar ik of zelf aan deel heb genomen of welke ik aangereikt heb gekregen.

Een aantal bijzondere plekken zoals het Landgoed Singraven hadden sommigen van ons al eens eerder bezocht maar de rondleiding welke enkelen van ons waaronder ikzelf hadden geboekt gaf veel informatie welke je als mogelijke eerdere bezoeker toch wel deels bleek te zijn vergeten.

De laatste eigenaar was Willem Frederik Jan (WFJ) Laan (1891 – 1966), een telg uit de Zaanse ondernemersfamilie Laan bekend van o.a. Bloemendaal & Laan, WessanerLaan, Crock & Laan, Lassie Toverrijst en niet te vergeten neef Dick Laan, de schrijver van de verhalen over Pinkeltje. Hoe mooi is het toeval als je dan zelf al enige jaren op het Dick Laanplein in Wormerveer woont.

WFJ woonde zelf in een huisje op het landgoed omdat hij het landhuis in zo origineel mogelijke staat wilde restaureren en inrichten en geen rekening wilde houden met een vorm van bewoning welke dat beeld zou kunnen verstoren.

Fiets- en wandeltochten

Er werden weer veel uitstapjes gemaakt met de fiets welke varieerden van 20 tot 80 kilometer op een dag met bezoeken aan stadjes zoals Ootmarsum. Een stad waarvan de oudste tastbare tekenen van bewoning teruggaan naar ca. 700 na Chr. Met daarbij een Schoolmuseum met een expositie over Miep Westendorp, de beroemde illustrator van de boeken van Annie M.G. Schmidt.

Ook Museum Ton Scholten en verschillende galerieën konden op onze belangstelling rekenen evenals het Zoutmuseum in Delden, kasteel Bentheim en vele andere. Kortom, er was voor elk wat wils en de variatie was groot.

Wat zeker onze belangstelling had was het Wielermuseum van Hennie Kuiper en je hoefde daarvoor geen wielrenfanaat te zijn want velen van ons kwamen eigenlijk niet verder dan de ijskraam.

In de omgeving van Denekamp bij Everlo woonden heel veel ooievaars. Een dame (uit de omgeving???) mopperde dat het er zoveel waren en waarom ze die beesten zo beschermden en hun gang lieten gaan. Klaarblijkelijk had ze niet door dat als de ooievaar zou uitsterven er geen kindertjes meer zouden worden gebracht 😊

Klöpkeshoes en andere bezienswaardigheden

Rond de wisseling van de 19e naar de 20e eeuw was op diverse Twentse boerenerven nog een Klöpkeshoes te vinden. Het waren woningen van ongehuwde vrouwen, die veel tijd doorbrachten met bidden. In de roerige tijden van het christendom riepen zij vanuit hun vrome onderkomens de rooms katholieken op tot het bijwonen van geheime kerkdiensten in de tijd dat Rooms Katholieke kerkdiensten verboden waren. Zij deden dat door op de deuren van de woningen te kloppen, vandaar de naam "klöpke" en "klöpkeshoes" (klopjeshuis) voor hun onderkomens. Aan de Johanninksweg in Noord Deurningen staat nog zo'n klöpkeshoes, die nu als Mariakapelletje is ingericht..

En tijdens de verschillende wandel- en fietstochten kom je zomaar een oude grensovergang tegen welke je doet herinneren aan lang vervlogen tijden

Musea en kastelen

Er werden door steeds wisselende groepjes enkele musea en kastelen bezocht en zelfs is een groepje naar de sauna geweest om zich eens lekker te laten verwennen. Het voert te ver om al deze bezoeken

te benoemen en te beschrijven, als je de website van Ootmarsum en Denekamp bezoekt dan kun je zelf lezen wat er zoal te doen was in deze prachtige omgeving. Wel mag Bentheim met het mooie kasteel genoemd worden want deze stad was behoorlijk in trek bij de deelnemers.

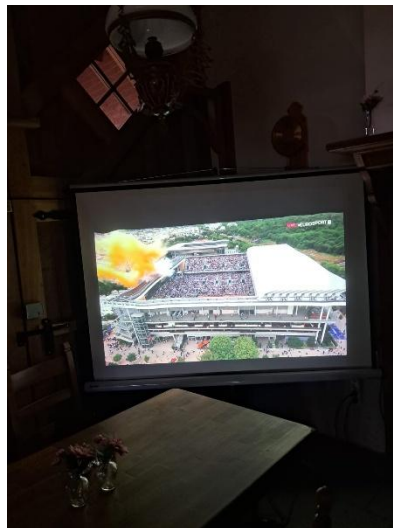
Fiets- en wandeltochten

Een prachtige omgeving was die van het Lutterzand en de Rammelbeek en vrijwel iedereen heeft dit gebied doorkruist op de fiets om op een mooi plekje even te stoppen en te genieten van al het moois.

Het weer

Een bekend spreekwoord is: de uitgaander heeft altijd beter weer dan de thuisblijver en dat werd ook deze week vaak bewaarheid. Maar de dagen rondom Pinksteren waren zo slecht dat er helaas al mensen eerder vertrokken zoals José met de tent en dat is natuurlijk altijd jammer. Ook waren er een paar mensen w.o. ondergetekende die de zondagmiddag en -avond 5,5 uur!!! doorbrachten om naar de tennisfinale op Roland Garros te kijken. Natuurlijk wisten we niet dat deze match zo lang zou gaan duren maar we waren het erover eens: het was het allemaal meer dan waard zeker als je van tijd tot tijd even naar buiten keek want wat was het die dag bitter slecht.

En dan onze biologische kennis??

Op de laatste dag maakten Rosa en ik nog een fietstocht waarbij we stopten bij een (naar later bleek Duits) echtpaar die iets op de weg aan het fotograferen waren. En dat bleek dit “levensgevaarlijke” slangetje te zijn waarbij de meningen uiteenliepen van ringslag tot jonge adder. Die laatste beslist gevaarlijk maar nog zo jong, dat zou wel meevallen. Dus ik heb hem opgepakt, laten vereeuwigen en weer teruggezet maar nu in de berm. Zaterdag een week geleden sprak ik Arjan Postma (jawel, onze beroemde nationale boswachter) en die moest wel lachen want wat was het dan wel?? Het bleek om een doodgewone hazelworm te gaan, eigenlijk een hagedis zonder pootjes die zijn start laat vallen als je hem daar zou beetpakken. Zo zien we maar, je bent nooit te oud om =te leren.

Denekamp was pas de 2^e kampeerweek van dit seizoen dus velen van ons zullen elkaar wel weer in een van de nog resterende zeven weken ontmoeten en zelf kijk daar alweer naar uit.

Wormerveer, 1 juli 2025

PB